

THEORIES OF WORLD POLITICS

The basic problem facing anyone who tries to understand contemporary world politics is that there is so much material to look at that it is difficult to know which things matter and which do not. Where on earth would you start if you wanted to explain the most important political processes? How, for example, would you explain 9/ 11, or the 2003 war in Iraq, the recent global financial crisis, or the failure of the climate change negotiations in Copenhagen? Why did President Barack Obama escalate the war in Afghanistan in 2010? Why was the apparent economic boom in much of the capitalist world followed by a near devastating collapse of the global financial system? Why has Russia supported the Assad regime in the civil war in Syria since 2011? As you will know, there are very different answers to questions such as these, and there seems no easy way of arriving at a definitive answer to them.*

*From textbook: John Baylis, Steve Smith, Patricia Owens ed., *The Globalization of World Politics*, Oxford UP, 2014.

DÜNYA POLİTİKASI TEORİLERİ

Çağdaş dünya politikasını anlamaya çalışan herkesin karşılaştığı temel sorun, nelerin önemli olup nelerin olmadığını bilmenin zor olduğu çok fazla malzeme bulunmasıdır. En önemli politik süreçleri açıklamak isteseydiniz, dünyanın neresinden başlarsınız? Örneğin, 9/11'i veya Irak'taki 2003 savaşını, son küresel mali krizi veya Kopenhag'daki iklim değişikliği müzakerelerinin başarısızlığını nasıl açıklarsınız? Başkan Barack Obama, 2010'da Afganistan'daki savaşı neden tırmandırdı? Neden kapitalist dünyanın çoğunda görünen ekonomik patlamayı küresel mali sistemin yıkıcı çöküşü izledi? Rusya 2011'den bu yana Suriye'deki iç savaşta Esad rejimini neden destekledi? Bildiğiniz gibi, bu gibi sorulara çok farklı cevaplar var ve kesin bir cevap vermenin kolay bir yolu yok gibi görünüyor.

THEORIES OF WORLD POLITICS

Whether you are aware of it or not, whenever you are faced with such a problem you have to resort to theories. A theory is not simply some grand formal model with hypotheses and assumptions. Rather, a theory is a kind of simplifying device that allows you to decide which facts matter and which do not. A good analogy is using sunglasses with different-coloured lenses: put on the red pair and the world looks red; put on the yellow pair and it looks yellow. The world is not any different; it just looks different. So it is with theories. Shortly, we shall summarize the main theoretical views that have dominated the study of world politics so that you will get an idea of which 'colours' they paint world politics. But before we do so, please note that we do not think that theory is an option. It is not as if you can say that you do not want to bother with a theory; all you want to do is to look at the 'facts'.

We believe that this is simply impossible, since the only way you can decide which of the millions of possible facts to look at is by adhering to some simplifying device that tells you which ones matter the most. We think of theory as such a simplifying device. Note also that you may well not be aware of your theory. It may just be the view of the world that you have inherited from family, peer group, social class, or the media. It may just seem common sense to you and not at all anything complicated like a theory. But we fervently believe that all that is happening in such a case is that your theoretical assumptions are implicit rather than explicit. We prefer to try to be as explicit as possible when it comes to thinking about world politics.

DÜNYA POLİTİKASI TEORİLERİ

Farkında olsanız da olmasanız da, ne zaman böyle bir sorunla karşılaşsanız teorilere başvurmanız gerekir. Bir teori, hipotezler ve varsayımlar (tahminler) içeren basit bir biçimsel model değildir. Aksine, bir teori, hangi unsurların önemli olup olmadığına karar vermenizi sağlayan bir tür basitleştirici araçtır. İyi bir benzetme farklı renkli camlara sahip güneş gözlükleri için kullanıyor: kırmızı çifti tak ve dünya kırmızı görünsün; sarı çifti tak ve sarı görünsün. Dünya hiç farklı değil; sadece farklı görünmekte. Bu yüzden teoriler vardır.

Kısacası, dünya politikasını inceleyen ana teorik görüşleri özetleyeceğiz, böylece dünya siyasetini hangi renklere boyadıkları hakkında bir fikir edinebileceksiniz. Ancak bunu yapmadan önce, lütfen teorinin bir seçenek olduğunu düşünmediğimizi unutmayın. Tek yapmak istediğinizin 'olaylara/olgulara' bakmak olduğunu ve teoriyle uğraşmak istemediğinizi söyleyemezsiniz.

Bunun imkânsız olduğuna inanıyoruz, çünkü milyonlarca olası olgunun/durumun hangisine bakacağınıza karar vermenin tek yolu, size hangisinin en önemli olduğunu söyleyen basitleştirici bir araca bağlı kalmaktır. Teoriyi bu kadar basitleştirici bir araç olarak düşünüyoruz. Ayrıca teorinizin farkında olamayabileceğinizi de unutmayın. Bu, aile, akran grubu, sosyal sınıf veya medyadan miras aldığınız dünya görüşü olabilir. Bu size bir teori gibi karmaşık bir şey değil de; sadece ortak akıl gibi görünebilir. Ancak, böyle bir durumda teorik varsayımlarınızın açık değil, örtük olduğuna hararetle inanıyoruz. Dünya siyasetini düşünmek söz konusu olduğunda mümkün olduğu kadar açık olmaya çalışmayı tercih ediyoruz.

REALISM AND WORLD POLITICS

For realists, the main actors on the world stage are states, which are legally sovereign actors. Sovereignty means that there is no actor above the state that can compel it to act in specific ways. Other actors, such as multinational corporations or international organizations, all have to work within the framework of interstate relations. As for what propels states to act as they do, realists see human nature as centrally important. For realists, human nature is fixed, and, crucially, it is selfish. To think otherwise is to make a mistake, and it was such a mistake that the realists accused the idealists of making. As a result, world politics (or, more accurately for realists, international politics) represents a struggle for power between states, each trying to maximize their national interest. Such order as exists in world politics is the result of the workings of a mechanism known as the balance of power, whereby states act so as to prevent any one state dominating. Thus world politics is all about bargaining and alliances, with diplomacy a key mechanism for balancing various national interests. But finally, the most important tool available for implementing states' foreign policies is military force. Ultimately, since there is no sovereign body above the states that make up the international political system, world politics is a self-help system in which states must rely on their own military resources to achieve their ends. Often these ends can be achieved through cooperation, but the potential for conflict is ever present.

In recent years, an important variant of realism, known as neo-realism, has developed. This view stresses the importance of the structure of the international political system in affecting the behaviour of all states. Thus, during the cold war two main powers dominated the international system, and this led to certain rules of behaviour; now that the cold war has ended, the structure of

world politics is said to be moving towards multipolarity (after a phase of unipolarity), which for neo-realists will involve very different rules of the game.

REALİZM VE DÜNYA SİYASETİ

Realistler için, dünya sahnesindeki ana aktörler yasal olarak egemen aktörler olan devletlerdir. Egemenlik, devlet üzerinde, devleti belirli şekillerde hareket etmeye zorlayabilecek herhangi bir aktör olmadığı anlamına gelir. Çokuluslu şirketler veya uluslararası kuruluşlar gibi diğer aktörlerin hepsi devletlerarası ilişkiler çerçevesinde çalışmak zorundadır.

Öncü devletlerin yaptıkları gibi realistler insan doğasını merkezi olarak önemli görürler. Realistler için insan doğası sabittir ve en önemlisi bencildir. Başka türlü düşünmek bir hata yapmaktır ki realistler idealistleri bu hatayı yapmakla suçlamaktadırlar. Sonuç olarak, dünya siyaseti (ya da realistler için daha doğrusu, uluslararası siyaset), her biri ulusal çıkarlarını maksimize etmeye çalışan devletler arasındaki güç mücadelesini temsil eder. Dünya siyasetinde var olan bu düzen, güç dengesi olarak bilinen bir mekanizmanın işleyişinin bir sonucudur, bu mekanizma sayesinde devletler herhangi bir devletin hâkimiyetini önleyecek şekilde hareket eder. Nitekim dünya siyaseti, çeşitli ulusal çıkarların dengelenmesi için kilit bir mekanizma olan diplomasiyle birlikte, tamamen pazarlık ve ittifaklar ile ilgilidir. Ancak nihayetinde, devletlerin dış politikalarını uygulamak için mevcut en önemli araç askeri güçtür. Sonuçta, uluslararası siyasal sistemi oluşturan devletlerin üzerinde egemen bir kurum bulunmadığından, dünya siyaseti, devletlerin amaçlarına ulaşmak için kendi askeri kaynaklarına güvenmeleri gereken bir kendi kendine yetebilme sistemidir. Kimi zaman bu amaçlara işbirliği yoluyla ulaşılabilir, ancak çatışma potansiyeli her zaman/hep mevcuttur.

Son yıllarda, neo-realizm olarak bilinen realizmin önemli bir çeşidi gelişmiştir. Bu görüş, uluslararası politik sistemin yapısının tüm devletlerin davranışını etkilemedeki önemini vurgulamaktadır. Nitekim soğuk savaş sırasında iki ana güç uluslararası sisteme egemen/hakim oldu ve bu da belli davranış kurallarına yol açtı; Soğuk savaş sona erdiğinde artık, dünya siyasetinin yapısının, neo-realistler için oyunun çok farklı kurallarını içerecek olan çok kutupluluğa (tek kutupluluk aşamasından sonra) doğru hareket ettiği söyleniyor.

LIBERALISM AND WORLD POLITICS

Liberals have a different view of world politics, and like realists, have a long tradition. Earlier we mentioned idealism, and this was really one rather extreme version of liberalism. There are many variants of liberalism, but the main themes that run through liberal thought are that human beings are perfectible, that democracy is necessary for that perfectibility to develop, and that ideas matter. Behind all this lies a belief in progress. Accordingly, liberals reject the realist notion that war is the natural condition of world politics. They also question the idea that the state is the main actor on the world political stage, although they do not deny that it is important. They see multinational corporations, transnational actors such as terrorist groups, and international organizations as central actors in some issue areas of world politics.

In those issue-areas in which the state acts, they tend to think of the state not as a unitary or united actor but as a set of bureaucracies, each with its own interests. Therefore there can be no such thing as a national interest, since it merely represents the result of whatever bureaucratic organizations dominate the domestic decision-making process. In relations between states, liberals stress the possibilities for cooperation, and the key issue becomes devising international settings in which cooperation can be best achieved. The picture of world politics that results from the liberal view is of a complex system of bargaining between many different types of actor. Military force is still important but the liberal agenda is not as restricted as the realist one. Liberals see national interests in more than just military terms, and stress the importance of economic, environmental, and technological issues. Order in world politics emerges not from a balance of power but from the interactions between many layers of governing arrangements, comprising laws, agreed norms, international regimes, and institutional rules.

Fundamentally, liberals do not think that sovereignty is as important in practice as realists think it is in theory. States may be legally sovereign, but in practice they have to negotiate with all sorts of other actors, with the result that their freedom to act as they might wish is seriously curtailed. Interdependence between states is a critically important feature of world politics.

LİBERALİZM VE DÜNYA SİYASETİ

Liberallerin dünya siyasetine dair farklı görüşleri vardır ve realistler gibi uzun bir geleneğe sahiptirler. Daha önce idealizmden bahsettik ve bu gerçekten liberalizmin aşırı bir versiyonuydu. Liberalizmin birçok çeşidi vardır, ancak liberal düşüncenin ana temaları; insanların mükemmel olmaları, bu mükemmelliğin gelişmesi için demokrasinin gerekli olduğu ve bu fikirlerin önemli olduğudur. Tüm bunların arkasında, devam eden bir inanç yatar. Buna göre liberaller, savaşın dünya siyasetinin doğal koşulu olduğu gerçeğini reddederler. Ayrıca, devletin dünya siyasi sahnesinde ana aktör olduğu fikrini sorgularlar ancak bunun (devletin) önemli olduğunu da inkâr etmezler.

Çokuluslu şirketleri, terörist gruplar gibi ulusötesi aktörleri ve uluslararası aktörleri dünya siyasetinin bazı konularında merkezi aktörler olarak görürler. Devletin faaliyet gösterdiği alanlarda, devleti üniter ya da birleşik bir aktör olarak değil, her birinin kendi çıkarı olan bir dizi bürokrasi olarak düşünme eğilimindedirler. Dolayısıyla, ulusal çıkar diye bir şey yoktur, çünkü bu, bürokratik yapıların/örgütlerin iç karar verme sürecine hâkim olduğu durumun sonucunu temsil eder/yansıtmaktadır.

Devletler arasındaki ilişkilerde, liberaller işbirliği olanaklarını vurgularlar ve işbirliğinin en iyi şekilde sağlanabileceği uluslararası ortamlar geliştirmek temel meseledir. Liberal bakış açısıyla ortaya çıkan dünya siyasetinin resmi, birçok farklı aktör arasındaki karmaşık bir pazarlık sistemidir. Askeri güç hala önemlidir ancak liberal gündem realist gündem kadar sınırlı değildir. Liberaller ulusal çıkarları bir askeri terimden daha fazlası olarak görmekte ve ekonomik, çevresel ve teknolojik konuların önemini vurgulamaktadırlar. Dünya siyasetindeki düzen, güç dengesinden değil, yasaları, üzerinde anlaşılan normları, uluslararası rejimleri ve kurumsal kuralları içeren birçok yönetim düzenlemesi katmanları arasındaki etkileşimlerden doğar.

Temel olarak, liberaller, realistler gibi, egemenliğin pratikte teoride olduğunu düşündükleri kadar önemli olduğunu düşünmezler.

Devletler yasal olarak egemen olabilir, ancak her türlü diğer aktörle müzakere etmek zorundadırlar ki bu pratikte istedikleri gibi hareket etme özgürlüklerinin ciddi şekilde azaltılmasıyla sonuçlanır. Devletler arasındaki karşılıklı bağımlılık, dünya politikasının son derecede önemli bir özelliğidir.

MARXIST THEORIES AND WORLD POLITICS

The third main theoretical position, Marxist theory, is also known as historical materialism, which immediately gives you clues as to its main assumptions. We want to point out that Marxist theory has been less influential historically than either realism or liberalism, and has less in common with either realism or liberalism than they do with each other. For Marxist theory, the most important feature of world politics is that it takes place in a world capitalist economy. In this world economy the most important actors are not states but classes, and the behaviour of all other actors is ultimately explicable by class forces. Thus states, multinational corporations, and even international organizations represent the dominant class interest in the world economic system.

Marxist theorists differ over how much leeway actors such as states have, but all agree that the world economy severely constrains the freedom of manoeuvre of states. Rather than world politics being an arena of conflict between national interests or an arena with many different issue-areas, Marxist theorists conceive world politics as the setting in which class conflicts are played out. As for order in world politics, Marxist theorists think of it primarily in economic rather than in military terms. The key feature of the international economy is the division of the world into core, semi-periphery, and periphery areas. In the semi-periphery and the periphery there exist cores that are tied into the capitalist world economy, while in even the core area there are peripheral economic areas.

In all of this, what matters is the dominance of the power not of states but of global capitalism, and it is these forces that ultimately determine the main political patterns in world politics. Sovereignty is not nearly as important for Marxist theorists as for realists since it refers to political and legal matters, whereas the most important feature of world politics is the degree of economic autonomy, and here Marxist theorists see all states as having to play by the rules of the international capitalist economy.

SOCIAL CONSTRUCTIVISM AND WORLD POLITICS

Social constructivism is a relatively new theory about world politics, one that developed in the late 1980s and has been becoming increasingly influential since the mid- 1990s. The approach arose out of a set of events in world politics, notably the disintegration of the Soviet empire, as symbolized most notably by the fall of the Berlin Wall in 1989. This indicated that human agency had a much greater potential role in world politics than implied by realism and liberalism. But the theoretical underpinnings of the approach are much older, and relate to a series of social-scientific and philosophical works that dispute the notion that the social world is external to the people who live in it, and is not easily changed.

Realism and liberalism to different degrees stress the regularities and 'certainties' of political life (although liberalism is somewhat less adamant). By contrast, constructivism argues that we make and re-make the social world and so there is much more of a role for human agency than other theories allow. Moreover, constructivists note that those who see the world as fixed underestimate the possibilities for human progress and for the betterment of people's lives. In the words of one of the most influential constructivist theorists, Alexander Wendt, even the self-help international system portrayed by realists is something that we make and remake: as he puts it, 'anarchy is what states make of it' (Wendt 1992). Therefore the world that realists portray as 'natural' or 'given' is in fact far more open to change, and constructivists think that self-help is only one possible response to the anarchical structure of world politics.

Even more subversively, they think that not only is the structure of world politics amenable to change, but so are the identities and interests that the other theories take as given. In other words, constructivists think that it is a fundamental mistake to think of world politics as something that we cannot change. The seemingly 'natural' structures, processes, identities, and interests of world politics could in fact be different from what they currently are, and implying otherwise is a political act.